

Στο τελευταίο μέρος του διηγήματος, ο συγγραφέας χρησιμοποιεί τη φράση «Πίσω του εκείνη τη μέρα οι σάλπιγγες των νέων καιρών γκρέμιζαν από θεμέλια τα τείχη της ταμπάκινης Ιεριχώς μέσα σε πανδαιμόνιο απ' ουρλιαχτά μηχανών». Μέσα από τη φράση αυτή, ο συγγραφέας μας προϊδεάζει για μία μεγάλη αλλαγή που πρόκειται να πραγματοποιηθεί στη ζωή των ταμπάκων. Συγκεκριμένα, αναφέρεται στο επάγγελμά τους, το οποίο βρισκόταν σε παρακμή και άρχισε να μεταμορφώνεται με το πέρασμα του χρόνου. Είναι φανερό πως λόγω της εκβιομηχάνισης τα παραγόμενα αγαθά των ταμπάκων δεν ήταν πλέον χρήσιμα, καθώς έμποροι εισήγαγαν παρόμοια προϊόντα σε φθηνότερες τιμές και καλύτερη ποιότητα. Αυτό σήμαινε πως το παραδοσιακό επάγγελμα των ταμπάκων, το οποίο είχε συντηρήσει πολλές οικογένειες όλα αυτά τα χρόνια, έφτανε στο τέλος του. Τη θέση του θα έπαιρναν οι μηχανές, οι οποίες έκαναν καλύτερη και φθηνότερη δουλειά. Έτσι, καταλαβαίνουμε πως η αλλαγή που αναφέρεται από τον συγγραφέα σηματοδοτεί την εξαφάνιση του επαγγέλματος, που τόσα χρόνια είχε περάσει από γενιά σε γενιά, καθώς πλέον αδυνατεί να συντηρήσει τους ανθρώπους που το ασκούν και τις οικογένειές τους.

Όπως περιγράφεται στο κείμενο, οι ταμπάκοι, οι οποίοι αγαπούσαν πολύ τη δουλειά τους, αρνούσαν για αρκετό καιρό να παραδεχτούν πως το επάγγελμά τους έφτανε στο τέλος του. Ο Σιούλας, γνωστός ταμπάκος της εποχής, ήταν ο πρώτος που αποφάσισε να δεχτεί την αλλαγή που γινόταν και, αφού κατάλαβε πως πρέπει να αναζητήσει άλλον τρόπο για να συντηρήσει την οικογένειά του, κατευθύνθηκε στην αγορά με σκοπό να πουλήσει το κυνήγι του. Με την πράξη του αυτή, ο Σιούλας συνέβαλε στην αλλαγή του επαγγέλματος, καθώς άνοιξε τον δρόμο για τους υπόλοιπους ταμπάκους και τους βοήθησε να κατανοήσουν ότι οι συνθήκες είχαν αλλάξει. Έκανε, λοιπόν, σε όλους φανερό πως όσοι ασκούσαν το ιστορικό αυτό επάγγελμα θα έπρεπε πλέον να αναλογιστούν καλύτερα το μέλλον τους και να τολμήσουν να κάνουν τις απαραίτητες αλλαγές και καινοτομίες που απαιτούνται για να συμβαδίσουν με την εξέλιξη και την πρόοδο.

M.A.